

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 26. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370947440/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

der ogsaa et enkelt Par, hun lidt stiv og med opslaaet Parasol, han drejende Stokken mellem Fingrene. Det var let at se, naar det var Fremmede: da var Damen i lys Silkedragt.

Og paa begge Sider af Kørevejen valfartede Kjøbenhavnerne troligt deres Aftenpilgrimsgang, Ægtefolk og Kærester, Brødre der gik Aftentur, halvgamle Fyre, der havde Kort til National. Og Sværmen summede sagte, og der var en Krydsild af Blikke mellem de unge Mænd og de smukke Piger. Den skarpe Luft steg til Hovedet.

— — De to Venner gik støt igennem Mængden, lidt hurtigere end Tage egentlig skøttede om. Medens Johan talte baade varmt og overbevist om hvor meget der burde reformeres hertillands baade i Skolevæsen og Toldvæsen, baade i Hæren og i Kirken, hang Tages Øjne ved hver eneste ungdommelig Kvindeskikkelse, der passerede forbi. Han havde en særdeles Fornøjelse af at betragte dem, deres Figur, deres Dragt, altsammen. Han syntes alle de smukke Piger var ude at spasere, og det skælvede i ham for hvert et kønt Ansigt han

mødte. Dog Droskerne med et enkelt Par berørte ham stærkest.

Men Johan drog ham ad den lige Vej ud til Frederiksberghave, hvor de drak The hos Josti.

Og saa Klokken ti gik Vejen igen tilbage sammen med det hjemvendende store Tog. Nu var Sværmen livligere, Sporvognene var propfulde, og det nyttede ikke, man raabte dem an med lystige Tilraab. I Alléen sang de Fædrelands-sange. Og paa Vesterbrogade var der ikke lidt Slagsmaal af fulde Folk.

Droskerne kørte hjem.

Der var flere med et enkelt Par. Undertiden var Bagkaleschen opslaaet, og man kunde i Halvmørket skimte en lys Hattefjeder nærved en Glød af en Cigar. Undertiden havde de Kørende ikke gidet berøve sig en Smule af den friske Luft, de rullede afsted i aaben Vogn, og han havde sin Arm om hendes Liv, medens hendes Hoved laa ind mod hans Skulder og hun mere sad paa ham end paa Sædet.

Johan talte om, hvor reaktionært Universitetet var, og hvor lidt det fortjente en Særformue. Og Tage indskød en Bemærkning om,